

keresztény szomszédok kifosztották a házukat, amíg ők átmenetileg egy tempolomba menekültek. Csak hazatérésük után vált világgossá számukra, hogy a szomszédok azért óvták őket egy küszöbön álló támadástól, és kényszerítették ezzel menekülésre őket, hogy zavartalanul kirabolhassák a házukat. Mindenekelőtt ez dúlta fel, és nyomasztja mélységesen Asszanát. „Mindig jól megértettük egymást. És most ez történt.” A 28 éves Nadifa Asszana nagyon halkán beszél. „A családom fél, én is félek, nagyon szomorúak és boldogtalanok

vagyunk. Hogyan érthetnénk meg ezt a viselkedést olyan emberek részéről, akikkel éveken át jó viszonyban voltunk?”

Asszana most már csak kevés dolgot veszíthet el. Iskolai elvégzése után turisztikai eladói képesítést szerzett, majd egy francia nő turisztikai vállalkozásában dolgozott. Főnöke asszonya rég elmenekült az erőszak elől, vállalkozását megszüntette. Hogy valamiképp életben maradjon, Asszana elkezdett tűzfát gyűjteni, és megpróbálta eladni. „De a szomszédaim semmit sem vásárolnak tőlem.”

Esténként többnyire hazaviszi a fát – miközben családjának alig van mit megfőznie a tűzön.

Asszana legszívesebben csatlakozna a menekülő muszlimok valamelyik szekérkaravánjához, mindegy, hogy melyik szomszédos országba. „De az ilyen konvojokat gyakran megtámadják, tehát a menekülés is életveszélyes.” Már csak egyetlen célja van: kitalálni, családjával együtt hogyan hagyja el a lehető leggyorsabban és félig-meddig biztonságosan egykori hazáját.

Bettina Rühl

Forrás: Publik-Forum, 2014/6

Grönlandon megtisztult

Ahmed Akkari imám pálfordulása

„Kerekébb lettem”, mondja Ahmed Akkari önironikusan. Ez nem csupán teltebb, most szakáll nélküli arcára vonatkozik, hanem testesebb alakjára is. Gondolkodásában sem olyan sarkos már a 34 éves férfi, mint akkoriban, hét évvel ezelőtt, amikor kulcsszerepet játszott abban a karikatúráválságban, amely az iszlám világban gyűlölettárgyává tette Dániát. „Azt hittem, hogy mindez a jó és a rossz közötti harc. Mindazok, akik másként gondolkodtak, ellenségek voltak, akik ellen harcolni kell.” A korábbi radikális iszlamista most azt mondja, hogy megértette a toleráns társadalom értékét, s hogy abban mindenkinek helye van, és úgy gondolkodhat és élhet, ahogyan akar.

Hosszú út áll Ahmed Akkari mögött, két szempontból is: Hétévesen menekült gyerekként érkezett szüleiivel Libanonból Dániába. Apja egyike volt azon bevándorlók-nak, akik be akartak tagozódni új hazájukba, de a fiú iszlamista környezetben talált barátokra, megszakította tanulmányait, a szent iratokat olvasta és imám [előimádkozó] lett belőle.

Amikor a *Jyllands-Posten* c. újság föl akarta mérni a muszlimok toleranciáját és a véleményszabadság határait, és tizenkét karikatúrát közölt Mohamedről, Ahmed Akkari azoknak az iszlamista szervezeteknek a szóvivője volt, amelyek tiltakoztak „a próféta megsértése” ellen, és bojkottról követeltek, nem csupán az újságtól, hanem a dán államtól is. Amikor ez elmaradt, azonos érzületű társaival elutazott több arab országba, hogy Dánia elleni tiltakozásra izgassa fel az ottani hívőket.

A történet eredménye: dühödte demonstrációk a dán nagykövetségek előtt, amelyek közül többet is felgyújtottak, mintegy száz halott a biztonsági erőkkel folytatott összecsapások nyomán, vásárlási bojkott, amely hónapokra száműzte a dán árukat az arab szupermarketekből. Iszlamista terrorcsoportok dán célpontok elleni támadásra hívtak fel. Akkari ma azt mondja: szégyelli magát akkori szerepéért.

Gondolkodásának megváltozása „hosszú út nyomán született felismerés”, mondja. Akkor kezdett el kételkedni, amikor látta, hogy egyes arab országokban „politikai célok és egyéni érvényesülés érdekében hogyan élnek vissza a vallással”, és felismerte, hogy ő maga is „ugyanazon az úton jár”. Visszavonult a nyilvánosságtól, és népi iskolai tanítóként Grönlandra ment. Magányában a történelemről és a társadalomról szóló könyveket olvasott.

„Okosabb lettem”, mondja: „Elvesztettem az egyetlen igazságba vetett hitemet.” És a Mohamed-karikatúrák? Most úgy véli, hogy a *Jyllands-Posten* természetesen joga volt közölni a képeket: „Nem vagyok biztos abban, hogy helyes volt a módszer, de elfogadom az újság motívációját.”

Sokan még szkeptikusan reagálnak Akkari változására. Az iszlám ellenfelei krtizálják a mozgatórugóit, egykori harcostársai elfordulnak tőle. De *Kurt Westergaard*, aki a vitatott karikatúrákat rajzolta, és aki azóta állandó rendőrségi felügyelet alatt él, megbocsátott neki: „Már nem vagy iszlamista, hanem humanista vagy, és ilyenekre van szükségünk”, mondta egy alkalommal kávézás közben. „Te jó ember vagy”, felelte Akkari annak a férfinak, akiről egykor azt gondolta, hogy megérdemli a pokol tűzét.

Hannes Gamillscheg

Forrás: Publik-Forum, 2013/15

